

Motion till riksdagen

1989/90:L905

av Ove Karlsson m.fl. (s)

Godtrosförvärv av stöldgods

Många stölder, bedrägerier och andra egendomsbrott begås för att skaffa pengar till köp av narkotika.

Kostnaderna för narkotikamissbruk är sådana att de flesta narkomaner för att finansiera sitt missbruk begår brott, oftast stölder. Samhällets åtgärder mot narkotikamissbruket har inriktat sig på vårdsidan samt kriminalisering av narkotikabruk. Den sistnämnda lagstiftningen har i praktiken icke haft någon större betydelse.

Narkotikamissbrukets finansiering har från lagstiftarens sida inte alls bemötts på ett tillräckligt kraftfullt sätt. Narkotikamissbruket leder i stor utsträckning till annan brottslighet. Också av detta skäl måste missbruket bekämpas på ett brett fält. Svensk hälerilagstiftning behöver anpassas också till den narkotikaanknutna brottslighet som vuxit fram.

Skillnaden mellan svensk hälerilagstiftning och övriga Europas blir särskilt tydlig då det gäller utomlands stulna fordon, som förvärvats genom godtrosförvärv enligt svensk lagstiftning. Skulle dessa bilar föras över Sveriges gränser medger andra länders lagstiftningar ett beslag av stöldgodset. Det är en orimlig situation att svensk lagstiftning på detta sätt, i praktiken, stödjer narkotikahandel genom sina mycket generösa regler för godtrosförvärv. Reglerna måste ändras så att försäljning av stöldgods ytterligare försvåras. Det är genom sådan verksamhet som missbruk av narkotika ofta finansieras. Ett försvårande av denna verksamhet skulle också verksamt kunna bidra till att nedbringa missbruket.

Vår lagstiftning på detta område måste anpassas till vad som gäller ute i övriga Europa. Risker att förlora stöldgods måste bli lika verksamt som i det land varifrån stöldgodset kommer. Bl.a. behövs en översyn av de svenska reglerna om godtrosförvärv.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motio-

nen anförts om anpassning av den svenska hälerilagstiftningen till vad som gäller i övriga Europa.

Mot. 1989/90
L905

Stockholm den 23 januari 1990

Ove Karlsson (s)

Leo Persson (s)

Irène Vestlund (s)

Arne Mellqvist (s)